

Ahoj ministranti, v dnešním článku si budeme povídat o rychlých kolech, ale trochu jinak rychlých, než jak je mají sportáky. Jedná se totiž o auta Zdravotnické záchranné služby hlavního města Prahy – sanitky. A abych získal co nejvíce zajímavých informací, poprosil jsem o rozhovor Martinu – mladou věřící záchranářku, která tato ne úplně malá auta i řídí.

Jak ses dostala k povolání záchranáře?

Touha pomáhat vznikla možná na gymnastice, kam jsem jako menší chodila a občas se tam řešila různá zranění. Ženy v tu dobu v Praze u záchranky nejezdily. Naštěstí v průběhu mého studia na záchranáře se tento stav změnil, tak jsem se mohla přihlásit do výběrového řízení do Prahy.

Cos musela splnit, abys mohla řídit sanitku?

Mít řidičák na nákladák (pražské sanitky spadají do kategorie C1 – malý nákladák), který jsem si dělala před nástupem. Pak projít výběrovým řízením na záchranáře, udělat psychotesty a zkušební jízdu se sanitkou. Když jsem byla přijata, musela jsem ještě absolvovat adaptační proces, kdy jsem jezdila sanitkou se školitelem, a ten mi dával praktické rady. Pak závěrečné testy včetně jízdy a šup do provozu.

Jaké to je řídit po Praze „s majáky“? Jak se s takovou velkou krabicí brzdí a manévruje (couvá)?

Couvá se dobře, protože máme velkou zrcátka a zadní kameru. Nejdřív jsem jezdila bez majáků, když jsme se třeba vraceli na základnu z nemocnice, abych se vyjezdila. Pak nám při jedné noční, když jsme se zrovna vraceli z nemocnice zavolali, že máme jet na další zásah. Tak jsem se hned chtěla vyměnit, ale kolega že ne, že pojedou. A to si vezme, že musíte řídit, vědět kam jedete (naše GPS nám ukazuje jen místo kam máme dojet, nikoli tra-

su) a k tomu ještě máte ovládat houkání. Kolega mi nakonec ovládal houkačku a já jela svou první jízdu s majáky.

Jak probíhá takový zásah?

Nejdříve nám pípne pager (taková přenosná krabička) a v tu chvíli máme 2 minuty na to potvrdit, že jedeme. Když jsme na základně, tak musíme rychle skočit do auta a potvrdit to. Automaticky se nám v sanitce na tabletu ukáže, pro koho jedeme, co se stalo a místo na mapě kam máme dojet. Jakmile tam dojedeme, tak musíme odkliknout, že tam jsme. Případně později zase, že jedeme do nemocnice, aby na dispečinku měli aktuální informace. Jinak na zkoušky jsem musela znát místopis Prahy a je určitě dobře znát ji co nejlépe, protože jde často o čas. V sanitce je i papírová mapa a speciální detailní mapa složitých míst (třeba metro nebo nákupní centrum), ale to moc nepoužíváme, protože ta místa většinou už známe.

Máš nějakou zajímavou zkušenost?

Jednou jsme jeli v noci k porodu, a když jsme přijeli na místo, tak na nás tatínek z desátého poschodí volal, že už kouká hlavička. A prý máme zvonit na jakýkoli zvonek, aby nám někdo otevřel (byly asi 3 hodiny ráno –naštěstí nakonec bylo otevřeno).

Co má auto za zajímavé vlastnosti/vybavení?

Máme velká auta, kde je hodně místa na všechno zdravotnické vybavení. U řidiče pak máme dvě vysílačky (jedna je primárně pro spojení s dispečinkem). Na ovládní majáků a sirén máme nově tablet. Jinak sanitky jsou automaty, tedy automatické převodovky. Mají třeba i asistenty hlídání jízdy v pruzích, což se při překročení projeví vibrováním volantu. Problém je, že často jezdíme mimo pruhy, tak mi volant tu a tam vibruje. Ale podle EU to ta auta prostě musí mít.

Je záchranářina adrenalin, nebo nuda?

Nuda to není, je to akční práce, protože netušíme, co ten den bude nebo co se při zásahu změní. Ale adrenalin by to být neměl. Kdybych ho měla, tak nejsem v klidu a můžu udělat chybu. Občas to jsou zajímavé zásahy, ale také je spousta výjezdů, které ničím zajímavé nejsou.

Součástí auta jsou i nosítka. Jak se řídí?

Jak která. Když jedeš správným směrem, tak dobře. Je to o cviku. A na schody našťestí máme v každé sanitce schodolez. A když je nejhůř, tak nám pomůžou hasiči. Hlavní řidič nosítek je většinou řidič auta, máme to hezky rozdělené. Nosítka mají nosnost 240 kg, ale takhle těžký člověk se tam většinou nevejde...

Pomáhá ti při práci víra?

Asi hlavně při kontaktu se smrtí. Je to pro mne díky víře normální součástí života. Po příkladu jednoho františkána jsem si vytvořila pomyslný záhon, do kterého zasadím všechny lidi, které ten den vezeme, a pak se za ně pomodlím desátek růžence, a tím

ten záhon jakoby zaliju. V některých případech je to skoro jediná pomoc. A občas nechám sloužit mši za lidi, kteří u nás zemřou. A když jdu do práce, tak se modlím: „... dej zdar práci našich rukou.“

Moc díky, Martino, za rozhovor a přeji tobě i kolegům, ať vám Pán dá „zdar práce vašich rukou!“

Technické údaje auta:

Typ auta, na jehož podvozku je pražská sanitka postavena:
Mercedes Benz 519 CDI
Objem motoru: 2 987 ccm
Délka: 6 634 mm
Šířka: 2 087 mm
Výška: 2 995 mm
Provozní hmotnost: 3 820 kg

Foto: Tiskové oddělení Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy

